

2020

2

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติ ครั้งที่ 8 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 4

*“งานวิจัย และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาสังคมให้ยั่งยืน”
“Research and Innovation for the Development
of Society toward Sustainability”*

ประชุมวิชาการผ่านระบบออนไลน์ วันที่ 26 เมษายน 2563 เวลา 09.00 – 17.45 น.

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

สารบัญ

การนำเสนอผลงานวิจัย	หน้า
กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
33 การพัฒนาและหาประสิทธิภาพสื่อเทคโนโลยีมัลติมีเดียเรื่องโปรแกรมจัดการเสียงออกซิเจนเบื้องต้น The development and Efficiency multimedia technology: Audition Program Basic. ดวงทอง พชรพททธิภากร, ทักษณ พฤตเศรณี และคชาภรณ์ ทองสาดี.....	307
34 การลดจำนวนของเสียแผนกเชื่อมในโรงงานผลิตรถจักรยานยนต์ Reducing the number of waste welding department in the motorcycle factory. สุนทร แสงเพชร	316
35 การลดต้นทุนการผลิตไอน้ำอุตสาหกรรมโรงงานผลิตยางรถยนต์ Reducing the cost of industrial steam production, tire factories. สุนทร แสงเพชร	325
36 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน แรงสนับสนุนทางสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม The Study of Relationship Between Public'S Participative Process and Environmetal Management at Salaya Village, Phutthamonthon District, Nakhonphathum Province. พงษ์เทพ ผลประเสริฐ, ชุตติวรรณ ภัทรานุรักษ์กุล, วิจิตรา เลิศกมลกาญจน์, อุดมศักดิ์ คงเมือง และคชาภรณ์ ทองสาดี.....	333
37 การหาค่าต่ำสุดของการออกแบบกราวด์กริดสำหรับสถานีย่อยกระแสสลับโดยใช้แมตแล็บ กรณีศึกษา: 24000-416/240 v,2500 kVA, Delta-Wye Grounded Transformer Yard ภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน Minimization of AC Substation Ground Grid Design Using MATLAB, Case Study : 24000-416/240 v, 2500 kVA, Delta-Wye Grounded, Transformer Yard within Kasetsart University, Bangkhen Campus. บุญชู เรืองพงศรีสุข.....	353

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน แรง
สนับสนุนทางสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบล
ศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

The Study of Relationship Between Public'S Participative
Process and Environmetal Management at Salaya Village,
Phutthamonthon District, Nakhonphathum Province

พงษ์เทพ ผลประเสริฐ¹, ชุติวรรณ ภัทรานุรักษ์กุล², วิจิตรา เลิศกมลกาญจน์³,
อุดมศักดิ์ คงเมือง⁴ และคชาภรณ์ ทองสาดี⁵

Phongtep Phonprasert¹, Chutiwan Phattranurakkul², Vijittra Leardkamolkarn³,
udomsuk kongmuang⁴ and Kachaporn Thongsadee⁵

¹⁻⁵สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

¹⁻⁵Environmental Science, Bangkokthonburi University,02-8006800 ต่อ 2229

¹e-mail: pongtep_ph@outlook.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน แรงสนับสนุนทางสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม จำนวน 300 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างมาโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จากประชาชนในพื้นที่วิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน พบเพศชายมีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 79.0 รองลงมาคือเพศหญิง ร้อยละ 21.0 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับคะแนนมีการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนในระดับ สูง ร้อยละ 62 (\bar{X} =53.69, S.D.=5.26) ระดับคะแนนแรงสนับสนุนทางสังคม ในระดับปานกลาง ร้อยละ 88.3 (\bar{X} =31.63, S.D.=4.61) ระดับคะแนนการจัดการสิ่งแวดล้อม ในระดับสูง ร้อยละ 68 (\bar{X} =71.73, S.D.=5.60) ผลการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ พบว่า เพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($r=0.545, p\text{-value}<0.01$) รายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ($r=0.559, p\text{-value}<0.01$) การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($r=0.535, p\text{-value}<0.01$) การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($r=0.685, p\text{-value}<0.01$) แรงสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์

ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($r=0.584, p\text{-value}<0.01$)

คำสำคัญ: กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน แรงสนับสนุนทางสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อม

Abstract

This research study was a descriptive research. To study the relationship between public's participative process, social support and environmental management at SALAYA village, PHUTTHAMONTHON district, NAKHONPHATHUM province. Sample size selected by simple random sampling from people who living in research setting. The research instrument in this study was questionnaires. The research analysis that composed of descriptive statistics such as percentage, mean, standard deviation, And inferential statistics at Pearson Product Moment Correlation Coefficient. The finding in this study presented 300 total sample size divided to male as 79.0 percentages in the most group and to female as 21.0 percentages. The score level of public's participative process about showed that had high level as 62 ($\bar{X}=53.69, S.D.=5.26$). The score level of social support showed that had moderate level as 88.3 percentage ($\bar{X}=31.63, S.D. =4.61$). The score level of environmental management about showed that had high level as 68 ($\bar{X}=71.73, S.D.=5.60$). The inferential statistics correlated to the relationship between variable show that gender had positively significant related environmental management as middle level ($r=0.545, p\text{-value}<0.01$). Income had positively significant related to participative process as middle level ($r=0.559, p\text{-value}<0.01$). The public's participative process had positively significant related to social support as middle level ($r =0.535, p\text{-value}<0.01$). Public's participative process had positively significant related to environmental management as middle level ($r=0.685, p\text{-value}<0.01$). Social support had positively significant related to environmental management as middle level ($r = 0.584, p\text{-value}<0.01$).

Keywords: Public'S Participative Process, Social Support And Environmetal Management

ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

ในอดีตสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมากยิ่งเพราะสิ่งแวดล้อมเป็นแหล่งปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์ โดยที่มนุษย์รับเอาธาตุและพลังงานต่างๆเข้าสู่ร่างกายและ

ได้ใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมจากหลากหลายกิจกรรม สิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มนุษย์จึงจำเป็นต้องทราบว่ากิจกรรมต่างๆที่กระทำอยู่ทุกวันนี้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างไร (บุญรับ ศักดิ์มณี, 2556:3) ปัจจุบันประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในชุมชนอยู่มาก ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ในการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการที่จะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดความสนใจเข้าใจและมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมได้นั้นจะต้องมีผู้นำหรือ ชักจูงให้เข้ามามีส่วนร่วม ผู้นำในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะทำให้บุคคลในท้องถิ่นคล้อยตามหรือปฏิบัติตาม ทั้งผู้นำยังเป็นผู้ที่มีอิทธิพลสามารถชักจูงหรือชี้นำบุคคลอื่นให้ปฏิบัติตามหรือทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ผู้นำชุมชนเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กรต่างๆ และมีส่วนร่วมในการที่จะส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนหันมาให้ความสนใจและให้ความสำคัญ รวมทั้งชักชวนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆในระดับท้องถิ่น บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม เมืองค์การบริหารส่วนตำบลที่รับผิดชอบประชาชนในเขตพื้นที่ได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหลากหลายกิจกรรมทั้งด้านการเกษตร ด้านอุตสาหกรรม ทั้งยังเป็นแหล่งชุมชนที่พักอาศัย ดังนั้น จึงเกิดปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพและกายภาพ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ ปัญหาขยะ ปัญหาน้ำท่วม รวมทั้งปัญหาด้านอื่นๆ อีก ซึ่งมีผลทำให้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมขยายวงกว้างออกไปและเป็นสาเหตุของผลกระทบโดยตรงกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและชุมชน และส่งผลกระทบต่อสังคมส่วนรวม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมของประชาชนที่อาศัยในบ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม เป็นสำคัญ โดยใช้พื้นที่กลุ่มตัวอย่าง 2 แห่ง คือ ชุมชนวัดปุณาวาส เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร เป็นพื้นที่ในการทดสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยและ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม เป็นพื้นที่เก็บข้อมูลงานวิจัยจริง เพื่อนำผลการศึกษานำไปเผยแพร่อันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมต่อไป

วัตถุประสงค์เฉพาะในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ โรคประจำตัว มีที่ความสัมพันธ์กับการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อศึกษาสนับสนุนทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
2. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
3. แรงสนับสนุนทางสังคมที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน แรงสนับสนุนทางสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยศึกษาตั้งแต่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ถึง เดือนมกราคม 2562

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยการใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านการใช้อย่างยั่งยืน การจัดของเสีย/มลพิษ และการควบคุมกิจกรรมการจัดการ เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไปในอนาคต
2. ทำให้ทราบถึงระดับคุณภาพกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการของแผนและโครงการพัฒนา ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลโครงการและแผนงานการพัฒนา และด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา เกิดผลดีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐมโดยการใช้กระบวนการมีส่วนร่วม และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง
3. ทำให้ทราบถึงวิธีการเสนอแนะ แนวทางแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ร่วมกับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มุ่งเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน แรงสนับสนุนทางสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม จำนวน 300 คน ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2561 – เดือนมกราคม 2562

รูปแบบ/วิธีการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ประชากรศึกษา คือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ใน บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม จำนวน 3,207 คน (ฝ่ายทะเบียนประวัติ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลศาลายา, 2562)

กลุ่มตัวอย่าง

คือ กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นหน่วยในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบ้านศาลายา จังหวัดนครปฐม เกินกว่า 1 ปี การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

1. คำนวณหาขนาดตัวอย่าง: โดยในปี พ.ศ. 2562 มีประชาชนจำนวน 3,207 คน นำมา คำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณตัวอย่าง (Cohen, 1983) ดังนี้

$$n = \frac{NZ^2pq}{d^2(N-1)+Z^2pq}$$

โดยกำหนดให้

N = ขนาดตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้

Z = ค่าสถิติมาตรฐานใต้โค้งปกติที่สอดคล้องกันระดับนัยสำคัญโดยอ่านค่าได้ดังนี้ $\alpha = 0.05$,

Z = 1.96

N = ขนาดประชากร ซึ่งใช้จำนวนประชากรใน บ้านศาลายา จังหวัดนครปฐม จำนวน 3,207 คน

P = สัดส่วนของลักษณะบางประการของประชากร

(จำนวนประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโรคทางสิ่งแวดล้อมในชุมชน)

= 25.6 คน: 100,000 คน เท่ากับ 0.256 (สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 5, 2560)

Q = 1-P เท่ากับ 0.744

D = ค่าความคาดเคลื่อนสมบูรณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดให้ 0.05

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{(3,207)(1.96)^2(0.256)(0.744)}{0.05^2(3,207-1)+(3.8416)^2(0.256)(0.744)}$$

$$= 268 \text{ คน}$$

สรุปกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณ 268 คน เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีปริมาณที่มากพอได้ขยาย กลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลอีก 10% คิดเป็นจำนวน 300 คน

เกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

- 1) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบ้านศาลายา จังหวัดนครปฐม เกินกว่า 1 ปี
- 2) สามารถเข้าใจและสื่อสารภาษาไทยได้

3) ยินยอมเข้าร่วมการวิจัยด้วยความเต็มใจและลงนามแบบลายลักษณ์อักษรในแบบความยินยอมให้ทำการวิจัยโดยการบอกกล่าวและเต็มใจ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

การดำเนินการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการขอจริยธรรมในการทำวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน แรงสนับสนุนทางสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลايا ตำบลศาลايا อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

2. ติดต่อขอหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี เพื่อขอความร่วมมือไปยังหมู่บ้านหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น รพ.สต.สาละวัน แกนนำหมู่บ้าน

3. ผู้วิจัยเตรียมผู้ช่วยวิจัย โดยผู้ช่วยวิจัยในครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวนทั้งหมด 3 คน ที่มีความสนใจลักษณะงานเก็บข้อมูลและสมัครใจเป็นผู้ช่วยวิจัย โดยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง เทคนิคและขั้นตอนในการสัมภาษณ์และบันทึกข้อมูลในแบบสอบถาม โดยใช้เวลาในการชี้แจงประมาณ 20 นาที และทำความเข้าใจก่อนลงมือสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง

4. ติดต่อประสานงานกับผู้นำหมู่บ้านเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของโครงการและรายละเอียดการลงพื้นที่ในการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม

5. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ใช้ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 30 นาที ต่อรายโดยมีกระบวนการสัมภาษณ์ดังนี้

1.) แนะนำตัวให้กลุ่มตัวอย่างรู้จัก ชี้แจงและอธิบายโครงการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ประชาชนทราบโดยละเอียด เพื่อคำยินยอมในการทำวิจัย เมื่อประชาชนยินยอมตนให้การทำวิจัย ผู้วิจัยจะให้ผู้ยินยอมลงลายมือชื่อในหนังสือยินยอมตนให้ทำวิจัย

2.) เริ่มต้นสัมภาษณ์ในส่วนที่ 1 คือข้อมูลทั่วไป และส่วนที่ 2, 3 และ 4 ตามลำดับ ดังนี้ กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน แรงสนับสนุนทางสังคม การจัดการสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ

3.) ขณะที่สัมภาษณ์ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีข้อสงสัย ก็สามารถซักถามได้ หรืออึดอัดไม่ยอมตอบคำถาม สามารถขอถอนตัวจากการถูกสัมภาษณ์ได้

4.) ทำการสัมภาษณ์จนเสร็จสิ้น เมื่อสิ้นสุดการสัมภาษณ์ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างซักถามข้อมูลเพิ่มเติมจนหมดข้อสงสัยจากนั้นผู้วิจัยกล่าวขอบคุณแก่ผู้ยินยอมที่ได้ให้สัมภาษณ์ครั้งนี้

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดทำเอกสารชี้แจงวัตถุประสงค์การศึกษาวิจัยและการเก็บข้อมูลแนบกับแบบสอบถาม ที่มอบให้แก่กลุ่มตัวอย่าง

รวมทั้งบอกให้ทราบว่า การให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นไปตามความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจะเป็นความลับ และจะไม่ถูกเปิดเผยเป็นรายบุคคล รวมทั้งจะไม่มีผลกระทบใดๆต่อกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่างสามารถถอนตัวได้หากไม่ต้องการมีส่วนร่วมในการศึกษาครั้งนี้ (ไม่ระบุชื่อ-นามสกุลในแบบสอบถาม แต่ใส่เป็น Code รหัสตามบ้านเลขที่แทน)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านลักษณะประชากร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส รายได้ โรคประจำตัว มีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นลักษณะคำถามปลายเปิดและมีข้อให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามแรงสนับสนุนทางสังคม มีทั้งหมด 10 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการจัดการสิ่งแวดล้อม มีทั้งหมด 20 ข้อ

สำหรับข้อคำถามในส่วนที่ 2, 3 และ 4 นี้ ประกอบด้วยคำถามให้แสดงความคิดเห็น ประกอบด้วยคำถามที่มีคำตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบวัดของลิเคิร์ต (Likert, 1932) โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบได้ 5 ระดับ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ

แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ประกอบด้วยข้อคำถามรวม 4 ด้าน คือ ด้านที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการของแผนและโครงการพัฒนา ด้านที่ 3 การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลโครงการและแผนงานการพัฒนา และด้านที่ 4 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา รวม 20 ข้อแบบสอบถามระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นแบบสอบถามการประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าระดับคะแนน ดังนี้

- 1 หมายถึง มีการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับ น้อยที่สุด
- 2 หมายถึง มีการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับ น้อย
- 3 หมายถึง มีการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับ ปานกลาง
- 4 หมายถึง มีการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับ มาก
- 5 หมายถึง มีการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับ มากที่สุด

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยรวมคะแนนทั้งหมดอยู่ระหว่าง 20 – 100 คะแนน คะแนนที่ได้มาจัดเป็นระดับได้ 3 ระดับคือ

คะแนน <47 คะแนน กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ในระดับต่ำ

คะแนน 47 –74 คะแนน กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ในระดับปานกลาง

คะแนน >74 คะแนน กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ในระดับสูง

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามแรงสนับสนุนทางสังคม มีทั้งหมด 10 ข้อ โดยให้คะแนนแต่ละระดับ
ความคิดเห็น

ความคิดเห็น/แรงสนับสนุนทางสังคม	การให้คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

แรงสนับสนุนทางสังคม โดยรวมคะแนนทั้งหมดอยู่ระหว่าง 5 – 50 คะแนน คะแนนที่ได้มา
จัดเป็นระดับได้ 3 ระดับคือ

คะแนน <20 คะแนน แรงสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำ

คะแนน 20 – 35 คะแนน แรงสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง

คะแนน >35 คะแนน แรงสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม 3 ด้าน ด้านที่ 1 การใช้อย่างยั่งยืน
ด้านที่ 2 การขจัดของเสีย/มลพิษ และ ด้านที่ 3 การควบคุมกิจกรรมการจัดการ รวม 20 ข้อ

แบบสอบถามการจัดการสิ่งแวดล้อม เป็นแบบสอบถาม ประมาณค่า 5 ระดับโดยมีค่าระดับ
คะแนนดังนี้

1 หมายถึง มีการจัดการสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

2 หมายถึง มีการจัดการสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับ น้อย

3 หมายถึง มีการจัดการสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับ ปานกลาง

4 หมายถึง มีการจัดการสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับ มาก

5 หมายถึง มีการจัดการสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับ มากที่สุด

การจัดการสิ่งแวดล้อม โดยรวมคะแนนทั้งหมดอยู่ระหว่าง 20 – 100 คะแนน คะแนนที่
ได้มาจัดเป็นระดับได้ 3 ระดับคือ

คะแนน <47 คะแนน การจัดการสิ่งแวดล้อม ในระดับต่ำ

คะแนน 47 – 74 คะแนน การจัดการสิ่งแวดล้อม ในระดับปานกลาง

คะแนน >74 คะแนน การจัดการสิ่งแวดล้อม ในระดับสูง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงพรรณนา

1. วิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยจำนวน ร้อยละ และจัดกลุ่มตามเกณฑ์การ
แปรผล และวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมและรายด้าน

สถิติวิเคราะห์ (Analytical Statistic)

คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อมูลทั่วไปข้อมูลโดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 79.0 รองลงมาคือเพศหญิง ร้อยละ 21.0

1.2 อายุ 60 ปี มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 5.0 รองลงมาคือ มีอายุ 35 ปี ร้อยละ 4.7

1.3 ระดับการศึกษา พบว่าระดับประถมศึกษาพบมากที่สุด (ร้อยละ 63.3) รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช (ร้อยละ 13.0)

ส่วนที่ 2 กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน มีคำถาม 20 ข้อ ค่าพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 20 – 100 คะแนน จากการศึกษาคพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของคะแนนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเท่ากับ 53.69 เมื่อพิจารณาระดับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 62.0) รองลงมา ระดับปานกลาง (ร้อยละ 38.0) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน	กลุ่มตัวอย่าง (n=300)	
	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ	-	-
ระดับปานกลาง	114	38.0
ระดับสูง	186	62.0
คะแนนต่ำสุด 23 คะแนน คะแนนสูงสุด 92 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 53.69 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.26	300	100

ส่วนที่ 3 แรงสนับสนุนทางสังคม

แรงสนับสนุนทางสังคมมีคำถาม 10 ข้อ ค่าพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 5 – 50 คะแนน จากการศึกษาคพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงสนับสนุนทางสังคมเฉลี่ย เท่ากับ 31.63 เมื่อพิจารณาระดับแรงสนับสนุนทางสังคม พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมาก อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 88.3) รองลงมา ระดับสูงและระดับต่ำ (ร้อยละ 11.3 และ ร้อยละ 0.3 ตามลำดับ) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ระดับแรงสนับสนุนทางสังคม

ระดับแรงสนับสนุนทางสังคม	กลุ่มตัวอย่าง (n=300)	
	จำนวน	ร้อยละ
แรงสนับสนุนทางสังคม		
ระดับต่ำ	1	0.3
ระดับปานกลาง	265	88.3
ระดับสูง	34	11.3
คะแนนต่ำสุด 20 คะแนน คะแนนสูงสุด 47 คะแนน	300	100.00
คะแนนเฉลี่ย 31.63 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.61		

ส่วนที่ 4 การจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน

การจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมีคำถาม 20 ข้อ ค่าพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 5 – 100 คะแนน จากการศึกษาค้นคว้า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน เท่ากับ 71.87 เมื่อพิจารณาระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมาก อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 68.0) รองลงมาระดับปานกลาง (ร้อยละ 32.0) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน

ระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน	กลุ่มตัวอย่าง (n=300)	
	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ	-	-
ระดับปานกลาง	96	32.0
ระดับสูง	204	68.0
คะแนนต่ำสุด 60 คะแนน คะแนนสูงสุด 89 คะแนน	300	100.00
คะแนนเฉลี่ย 71.73 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.60		

ส่วนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) นำเสนอในรูปตารางที่ 4 ประกอบ

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ รายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน และการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบล ศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม (n=300) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา ในรูปของเมตริกสัมพันธ์ (Correlation matrix)

ตัวแปรที่ศึกษา	1	2	3	4	5	6	7
1.เพศ	1.0000						
2.อายุ	0.118	1.0000					
3.ระดับการศึกษา	0.049	0.253**	1.0000				
4.รายได้	0.442*	0.050	0.634*	1.0000			
5.การมีส่วนร่วม	0.592**	0.358**	0.786*	0.618**	1.0000		
6.แรงสนับสนุนทางสังคม	0.651**	0.704	-0.489	0.559**	0.535**	1.0000	
7. การจัดการสิ่งแวดล้อม	0.545*	0.022	0.527**	0.785**	0.685**	0.584**	1.0000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.01* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ การมีส่วนร่วม แรงสนับสนุนทางสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อม สามารถจำแนกความสัมพันธ์ตามรายชื่อได้ดังนี้

1.เพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่าSig. (2-tailed) หรือ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.545 นั่นคือตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในระดับปานกลาง

2.ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อมของประชาชนโดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่าSig. (2-tailed) หรือ อย่างมีนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.527 ตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในระดับปานกลาง

3.รายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่าSig.(2-tailed) หรือ อย่างมีนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.785 นั่นคือตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในระดับสูง

4.การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงสนับสนุนทางสังคมโดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) หรือ อย่างมีนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.535 นั่นคือตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในระดับปานกลาง

5.การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation

Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) หรือ อย่างมีนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.685 นั่นคือตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในระดับปานกลาง

6. แรงสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) หรือ อย่างมีนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.584 นั่นคือตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในระดับปานกลาง

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน แรงสนับสนุนทางสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม จำนวน 300 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรเมื่อทราบข้อมูลเป็นสัดส่วนและทราบประชากรได้ขาดกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อยที่สุด จำนวน 295 คน เพื่อลดความคลาดเคลื่อนที่อาจจะเกิดขึ้น จึงเพิ่มจำนวนตัวอย่าง ได้จำนวนตัวอย่างทั้งหมด 300 คน

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ระดับสูง พบว่า จำนวน 186 คน (คิดเป็นร้อยละ 62.0) รองลงมา คือมีการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ระดับปานกลาง พบว่า จำนวน 114 คน (คิดเป็นร้อยละ 38.0) เมื่อพิจารณาจากการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ค่าของคะแนน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ การมีส่วนร่วมเรื่องการจัดการขยะในชุมชน อยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 5.3852$, S.D.= 0.84498) รองลงมา คือการมีส่วนร่วมเรื่องการจัดน้ำเสียในชุมชน ($\bar{x} = 4.4588$, S.D.= 0.92289) และการมีส่วนร่วมเรื่องการจัดหาน้ำดื่มสะอาดในชุมชน ($\bar{x} = 5.4399$, S.D.= 0.83644) ตามลำดับ

2. แรงสนับสนุนทางด้านสังคม จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแรงสนับสนุนทางด้านสังคมระดับปานกลาง พบว่า จำนวน 265 คน (คิดเป็นร้อยละ 88.3) รองลงมาคือมีแรงสนับสนุนทางด้านสังคม ระดับสูง พบว่า จำนวน 34 คน (คิดเป็นร้อยละ 11.3) และแรงสนับสนุนทางด้านสังคม พบว่า จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.3) เมื่อพิจารณาจากแรงสนับสนุนทางสังคมรายด้านพบว่าค่าของคะแนน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแรงสนับสนุนทางสังคมด้านการให้การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การให้คำแนะนำ (Suggestion) การตักเตือน การให้คำปรึกษา (Advice) และการให้ข่าวสารรูปแบบต่างๆ อยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 5.21120$, S.D.= 0.54689) รองลงมา คือแรงสนับสนุนทางสังคมด้านการสนับสนุนทางอารมณ์ เช่น การให้ความพอใจ การยอมรับนับถือ การแสดงถึงความห่วงใย ($\bar{x} = 3.51019$, S.D.= 0.20389) และแรงสนับสนุนทางสังคมด้านการให้การสนับสนุนทางด้านเครื่องมือ เช่น แรงงาน เงิน เวลา ($\bar{x} = 2.21003$, S.D.= 0.32564) ตามลำดับ

3. การจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนระดับสูง พบว่า จำนวน 204 คน (คิดเป็นร้อยละ 68.0) รองลงมาคือมีการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน ระดับปานกลาง พบว่า จำนวน 96 คน (คิดเป็น

ร้อยละ 32.0) เมื่อพิจารณาจากการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนรายด้านพบว่าค่าของคะแนน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนด้านการจัดของเสีย/มลพิษ อยู่ในระดับสูง ($\bar{x}=6.4582$, S.D.=0.53568) รองลงมาคือการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนด้านการควบคุมกิจกรรมการจัดการ ($\bar{x}=4.3254$, S.D.=0.35627) และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนด้านการจัดของเสีย/มลพิษ ($\bar{x}=3.2564$, S.D.=0.25641) ตามลำดับ

อภิปรายผลการศึกษา

สมมุติฐานข้อที่ 1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อม บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ภาระบวกรวมมีส่วนร่วมของประชาชน แรงสนับสนุนทางสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อที่ 1 ที่มีนัยสำคัญทางสถิติดังต่อไปนี้คือ

1) เพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่าSig. (2-tailed) หรือ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.545 นั่นคือตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในระดับปานกลาง

2) ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อมของประชาชนโดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่าSig. (2-tailed) หรือ อย่างมีนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.527 ตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในระดับปานกลาง

3) รายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) หรือ อย่างมีนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.785 นั่นคือตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในระดับสูง

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัฒนศักดิ์ คำมณีจันทร์ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยสัมพันธ์กับการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในครัวเรือนชุมชนแออัดได้ถูกสุขลักษณะ ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในชุมชนแออัดส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความด้อยทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม การพัฒนาต่างๆยังมีข้อจำกัดมาก การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในครัวเรือนชุมชนแออัดจึงช่วยให้ความรู้ ความเข้าใจถึงปัญหาการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในครัวเรือน ตัวอย่างเช่น การสุขาภิบาลอาหาร การจัดการน้ำสะอาด หรือการกำจัดน้ำเสีย มักจะมีความสัมพันธ์กับปัจจัยภายในครัวเรือนเป็นส่วนใหญ่ ($r=0.456$, $p\text{-value}<0.01$) โดยเฉพาะปัจจัยการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน ขณะที่การดูแลบ้าน การกำจัดขยะ และการกำจัดอุจจาระได้ถูกสุขลักษณะมีความสัมพันธ์กับปัจจัยภายในและภายนอกครัวเรือน เช่น รายได้ การศึกษา การมีผู้ใหญ่ดูแลบ้านตลอดเวลา ($r=0.502$, p -

value<0.01) ดังนั้นการพัฒนาอนามัยสิ่งแวดล้อมในครัวเรือนชุมชนแออัดให้ถูกสุขลักษณะจะต้องอาศัยทั้งการพัฒนาศักยภาพในครัวเรือนและการพัฒนาศักยภาพขององค์กรชุมชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรเดช สมใจหมาย(2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา การเป็นสมาชิกกลุ่ม การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ในการที่จะให้กลุ่มตัวอย่างเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ควรมีการจัดตั้งกลุ่มสิ่งแวดล้อมในชุมชน มีการจัดฝึกอบรม ให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์ ตลอดจนเผยแพร่ผลประโยชน์ที่จะได้จากการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของประชาชน เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงผลประโยชน์ของการจัดการสิ่งแวดล้อมและเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติศักดิ์ แก้ววารี (2553: 85) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชุมชนเขาราวเทียนทอง จังหวัดชัยนาท พบว่า ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชุมชนเขาราวเทียนทอง จังหวัดชัยนาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ อายุ การเป็นสมาชิกกลุ่มที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน

สมมุติฐานข้อที่ 2. กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

จากการศึกษาพบว่ากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อที่ 2 ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังต่อไปนี้ คือ กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน โดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่าSig.(2-tailed) หรือ อย่างมีนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.502 นั่นคือตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของและสอดคล้องกับงานวิจัยของสิทธิพงษ์ โกวพัฒน์กิจ (2552: 118-119) ได้ศึกษาเรื่อง การอนุรักษ์แม่น้ำเจ้าพระยาของประชาชนในอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง พบว่า ระดับการศึกษา รายได้ และระยะเวลาอาศัยในพื้นที่ที่แตกต่างกันของประชาชน มีส่วนร่วมในการการอนุรักษ์แม่น้ำเจ้าพระยาไม่แตกต่างกันกิตติศักดิ์ แก้ววารี (2553: 85) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชุมชนเขาราวเทียนทอง จังหวัดชัยนาท พบว่า ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชุมชนเขาราวเทียนทอง จังหวัดชัยนาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ อายุ การเป็นสมาชิกกลุ่มที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของผู้ช่วยศาสตราจารย์นิธินาถ เจริญโภคธาต (2554) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชนริมคลอง เพื่ออนุรักษ์ ความหลากหลายของชนิดนกและพันธุ์ไม้ริมคลอง ตำบลบางนางลี่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยพบว่าระดับการมีส่วนร่วมทั้งในด้านการตัดสินใจในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม การปฏิบัติงานกิจกรรมพัฒนาสิ่งแวดล้อม การได้รับผลประโยชน์ในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม และการประเมินผลการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ในภาพรวมอยู่ใน

ระดับการมีส่วนร่วมบ่อยครั้ง จากการสำรวจชนิดนกและพันธุ์ไม้ริมคลองทั้ง 3 คลอง พบชนิดนก จำนวน 53 ชนิดและพันธุ์ไม้ จำนวน 19 ชนิด โดยบริเวณริมคลองบางแค จะมีชนิดนกและพันธุ์ไม้ชนิดเด่นบริเวณริมคลอง มากกว่าคลองอื่นๆ คือ มีจำนวนนก 50 ชนิด และ 19 ชนิดตามลำดับ ซึ่งจากการสำรวจพบประชากรบริเวณริมคลอง มีแนวทางในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพโดยจัดกิจกรรมรักษาความสะอาดลำคลองและรักษาพันธุ์ไม้ชายคลอง ทั้งกิจกรรมเก็บขยะ ผักตบชวา สาหร่าย ในคลอง การปลูกต้นกล้วย และต้นโกก้าง และการทำสวนผลไม้โดยใช้ปุ๋ยชีวภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของศักดิ์สกุล บุญมา (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างความเข้มแข็งโดยชุมชนมีส่วนร่วม บ้านเกาะพิทักษ์ ตำบลบางน้ำจืด อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร พบว่า การสร้างความเข้มแข็งโดยชุมชนมีส่วนร่วม เกิดจากปัจจัยภายในชุมชนเอง ได้แก่ การมีผู้นำชุมชนที่มีศักยภาพ การมีองค์กรในชุมชน ทำให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการของแต่ละกิจกรรมกลุ่ม ระบบความสัมพันธ์แบบครอบครัวเครือญาติ ทำให้ทุกคนในชุมชนมีความรักและความเกรงใจต่อกัน มีการร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ ชุมชนมีปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น มีความเชื่อ ประเพณีร่วมกัน ส่งผลต่อการสร้างการมีส่วนร่วม และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนร่วมกัน รู้สึกถึงการแบ่งปันทรัพยากร มีความตระหนักในคุณค่า สอดคล้องกับงานวิจัยของทศพัทธ์ ไบปอด (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในเขตอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามโดยรวมและจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน มีความคิดเห็นที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโกสุมพิสัยโดยรวมและ รายด้านทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการรับผลประโยชน์ ด้านการตัดสินใจ ด้านการประเมินผลและด้านการปฏิบัติงานข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่สำคัญ ได้แก่ ควรรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมากขึ้น ควรเปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลด้านสิ่งแวดล้อมและควรเปิดโอกาสให้ ประชาชนได้เข้ามาปฏิบัติงานในกิจกรรมที่ดำเนินงานในหมู่บ้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธนา สุดาศา (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมกรณีศึกษาบ้านป่าสักงาม ตำบลหลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด พบว่า ประชาชนส่วนมากให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม จากการเข้าร่วมประชุมและการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน ผลการศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดจากการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม พบว่า ประชาชนมีความเข้าใจในกระบวนการมีส่วนร่วมระดับปานกลาง ด้านภาระค่าใช้จ่ายครอบครัว ถือว่าเป็นปัญหาที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วม เนื่องจากมีรายได้น้อย อาชีพไม่มั่นคง และการถูกกลุ่มนายทุนเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์ในชุมชน เป็นปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อมของชุมชนในอนาคต ส่วนข้อเสนอแนะจากงานวิจัยครั้งนี้คือ 1) หน่วยงานภาครัฐ สถาบันด้านการศึกษาหรือองค์กรต่าง ๆ ควรเข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้แก่

ชุมชนหรือการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิงอนุรักษ์ เป็นการสร้างรายได้และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด 2) หน่วยงานราชการหรือภาครัฐในพื้นที่ ควรเข้ามามีบทบาทในการหนุนเสริมกิจกรรมการตลาดตระเวนป้องกันการทาลายทรัพยากรป่าไม้ การป้องกันไฟป่า และการอยู่จุดตรวจป้องปรามการลักลอบทาลายทรัพยากร ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อชุมชนและระบบนิเวศน์โดยรวม สอดคล้องกับงานวิจัยของนพรัตน์ ช่วงเวฬุวรรณ (2556) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลสะตอ อำเภอลำดวน จังหวัดตราด ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลสะตอ อำเภอลำดวน จังหวัดตราด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลสะตอ อำเภอลำดวน จังหวัดตราด อยู่ในระดับมาก และในด้านการติดตามควบคุมดูแลและประเมินผล พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลสะตอ อำเภอลำดวน จังหวัดตราด อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

สมมุติฐานข้อที่ 3. แรงสนับสนุนทางสังคมที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอฟุทธรณchol จังหวัดนครปฐม

จากการศึกษาพบว่าแรงสนับสนุนทางสังคมของประชาชน ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอฟุทธรณchol จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อที่ 3 ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังต่อไปนี้ คือ แรงสนับสนุนทางสังคมที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอฟุทธรณchol จังหวัดนครปฐม โดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่าSig.(2-tailed) หรือ อย่างมีนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.584 นั่นคือตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรมณีย์ บุญวานิจ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของพนักงานในการจัดการสิ่งแวดล้อม บริษัท ไทยโตชิบา อุตสาหกรรม จำกัด ได้ผลว่า พนักงานได้รับแรงสนับสนุนด้านเครื่องมือ และงบประมาณในการจัดการสิ่งแวดล้อมระดับปานกลาง ทั้งในด้านการร่วมลงมือปฏิบัติและด้านการร่วมปันผลประโยชน์ ส่วนอีกสองด้านอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านการร่วมติดตามประเมินผลและด้านการร่วมคิดรวบวางแผน และสอดคล้องกับงานวิจัยของแสงพะจัน พิมมะวง (2558) ได้ศึกษาสถานการณ์เบื้องต้นด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของคณงานโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและเย็บผ้า ที่นครหลวงเวียงจันทร์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยศึกษาสภาพแวดล้อมในการทำงานและตรวจวัดสิ่งแวดล้อมของโรงงาน เพื่อศึกษาระบบบริหารจัดการและบริการทางด้านการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคของคณงานในโรงงาน และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยในสถานประกอบการต่าง ๆ โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงงานและคณงาน และสำรวจสภาวะแวดล้อมภายในโรงงาน ผลการศึกษากิจการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยสำหรับคณงานในโรงงานพบว่าโรงงานทุกแห่งได้จัดปัจจัยในการปฐมพยาบาล จัดให้มีห้องพยาบาลและแพทย์ประจำ มีการทำประกันสังคมและก่อนเข้าทำงานคณงานทุกคนต้องได้ตรวจร่างกาย มีการจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตราย

ส่วนบุคคล ส่วนการสำรวจสถานะแวดล้อมในการทำงาน พบว่า ค่าความดังของเสียงและความเข้มของแสงสว่างอยู่ในระดับมาตรฐาน คนงานมีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายอย่างสม่ำเสมอ การจัดการน้ำดื่ม น้ำใช้ห้องน้ำห้องส้วมและที่นั่งรับประทานอาหารมีจำนวนเพียงพอ ดังนั้น การจัดการบริการทางด้านสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยในโรงงานต่างๆ นั้น ควรที่จะมีการติดตามให้โรงงานมีการปฏิบัติที่ถูกต้องทั้งทางด้านสิ่งแวดล้อม การจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายและการจัดการบริการทางด้านรักษาพยาบาล ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ควรมีการประสานกันในหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการทำงาน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน แรงสนับสนุนทางสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อม ณ บ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 68.0) แรงสนับสนุนทางสังคม อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 88.3) และการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 62.0) จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าแรงสนับสนุนทางสังคมที่อยู่ในระดับปานกลางมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม ดังนั้นผลการวิจัยจะช่วยให้ผู้บริหารในระดับชุมชน ท้องถิ่นเช่น เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญในการกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดโครงการเสริมสร้างแรงสนับสนุนทางสังคมรอบด้าน เช่น

- 1) ด้านความร่วมมือกันของหน่วยงานต่างๆ ในการจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในชุมชนที่จะมีผลกระทบต่อสุขภาพ
- 2) การจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินโครงการและกิจกรรมจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- 3) การจัดสรรทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องสิ่งแวดล้อมมาทำโครงการและ
- 4) การจัดสรรเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นเกี่ยวกับการจัดการและตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม
- 5) จัดอบรมเสริมสร้างความรู้เรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนด้านการขจัดของเสีย/มลพิษ และการป้องกันอันตรายจากมลพิษทางอากาศ เนื่องจากผลการวิจัยยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างคะแนนรายด้านอยู่ในระดับต่ำ อีกทั้งบ้านศาลายา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม เป็นเขตชุมชนเมืองที่มีปัญหาเรื่องมลพิษทางอากาศจากการจราจรติดขัด มีการสะสมของฝุ่นและควันเขม่ารถยนต์และประชาชนส่วนมากมักจะป่วยด้วยโรคระบบทางเดินหายใจส่วนบน
- 6) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน โดยร่วมคิดร่วมทำ ร่วมตรวจสอบและติดตามประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อให้การบริหารและการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้

7) สร้างระบบการบริหารงานโดยเน้นหลักประสิทธิภาพ ประสิทธิผล สุจริต โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

8) ส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน ตัวแทนชุมชน ผู้นำชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ จัดทำแผนงานโครงการในการพัฒนาตำบลสาธาฯ ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชน

9) จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร อินเตอร์เน็ตระดับตำบล เพื่อบริการข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนเอกสารต่าง ๆ ที่ประชาชนสนใจ และสามารถตรวจสอบและรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์

10) บริหารจัดการพัฒนาบุคลากร เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน เพื่อให้มีความรู้ทักษะในการปฏิบัติงาน เพื่อสามารถปฏิบัติงานสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

11) ส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม บทบาทหน้าที่ของประชาชนที่มีต่อการบริหาร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนอื่น แต่เพิ่มตัวอย่างให้มีจำนวนมากขึ้นและยังคงตัวแปรเดิมไว้ เพื่อดูว่าจะได้ผลเช่นเดียวกับการศึกษาครั้งนี้หรือต่างกันอย่างไร เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ครอบคลุมและถูกต้อง

2. ควรนำผลการวิจัยที่ได้ในครั้งนี้ไปต่อยอดโดยการใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่สูงขึ้น เช่น การศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตกรุงเทพมหานคร และการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมในต่างจังหวัด (Comparative Research Study) หรือการศึกษาเชิงกึ่งทดลอง (Quasi experimental design) ในประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองของกรุงเทพมหานครแต่อยู่คนละชุมชน หรือการทำวิจัยในระดับผสมผสาน (Mixed Method Research) หรือวิจัยระดับปฏิบัติการ (Action Research) หรือการใช้ระเบียบวิธีวิจัย เชิงคุณภาพ

4. ใช้กระบวนแนวคิดอื่นเป็นแนวทางในการวิจัย เช่น การจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาคน Sustainable Environmental Management with Learning Theoretical Approaches for Human Development หรือ แนวคิดการเรียนรู้จากสารสื่อสาร (Message learning approach) หรือ ทฤษฎีการเสริมแรง หรือการวางเงื่อนไขเชิงปฏิบัติการ (Reinforcement theory or Operant conditioning)

เอกสารอ้างอิง

กิตติศักดิ์ แก้ววารี. 2553. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชุมชนเขาราวเทียนทอง จังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรป่าไม้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เกษม จันทร์แก้ว. 2551. เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร: โครงการสหวิทยาการบัณฑิตศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- จุไร ท้าวพงษ์. 2556. “การจัดการสิ่งแวดล้อม: สิ่งท้าทายมนุษยชาติ”. เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการเรื่องมนุษยกับสิ่งแวดล้อม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เจริญ ภัสสร. 2550 “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานของรัฐ”. วารสารสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย. 12 (พฤษภาคม 2540): 1-3.
- ทองศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ. 2554. การพัฒนาชุมชนเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์.
- ทศพัทธ์ร์ ใบปอด ประโยชน์ ส่งกลิ่น และ ภักดิ์ดี โพธิ์สิงห์. (2556). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. วารสารการเมืองการปกครอง. ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (กันยายน 2556 – กันยายน 2557).
- พัฒนศักดิ์ คำมณีจันทร์. (2556). ได้ศึกษาปัจจัยสัมพันธ์กับการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในครัวเรือนชุมชนแออัดได้ถูกสุขลักษณะ. Health system research journal. Vol.6. No2. 2012.
- ธวัช สิทธิกิจโยธิน, พ.ต.ต.2553. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลน: ศึกษากรณี ตำบลคลองโคกน อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธรรมจรรย์ ตูยจ่าง. 2556. การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม: กรณีศึกษาเทศบาลภายในเขตอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญรับ ศักดิ์มณี. (2556). การจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- นงเยาว์ หลีพันธุ์. 2557. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นพรัตน์ ช่วงเวฬุวรรณ. (2556). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลสะตอ อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด. การค้นคว้าอิสระ ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นาท ตันตวิรุฬห์ และพูลทรัพย์ สมุทรสาคร. 2558. วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมและการบริหารทรัพยากร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. 2557. “กลวิธี แนวทาง วิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท”: การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: ศักดิ์โสภากการพิมพ์.
- นิธินาถ เจริญโกคราช. (2554). การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชนริมคลอง เพื่ออนุรักษ์ความหลากหลายของชนิดนกและพันธุ์ไม้ริมคลองตำบลบางนางลี่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- รมณีย์ บุญวานิช. (2552). การมีส่วนร่วมของพนักงานในการจัดการสิ่งแวดล้อม บริษัท ไทยโตชิบาอุตสาหกรรม จำกัด. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550.(2550). ราชกิจจานุเบกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- ประภาพรศรีสถิตธรรม. (2555). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม:
ศึกษาเฉพาะกรณีของชุมชนในเขตเทศบาลนคร จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ.(2555). กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา.
กรุงเทพฯ: กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- พนิดาวิมานรัตน์. (2555). การมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในการอนุรักษ์
สิ่งแวดล้อม กรณีศึกษา บึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุรเดช สมใจหมาย. 2551. ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการ
สิ่งแวดล้อม: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์วิทยา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- แสงพะจัน พิมมะวง. (2558). สถานการณ์เบื้องต้นด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของแรงงาน
โรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและเย็บผ้า ที่นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธาณสุขศาสตรมหาบัณฑิต (อนามัยสิ่งแวดล้อม)
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ยุทธนา สุตาคา. (2555). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม: กรณีศึกษาบ้าน
ป่าสักงาม ตำบลลวงเหนือ อำเภอตอยสะเก็ด. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเมือง) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Cohen, J and Cohen,P. 1983. Applied multiple regression/correlation. Analysis for
the Behavioral sciences. (2 nd ed.) New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.

7. พลโท.ดร.พิทักษ์ เกียรติพันธ์	อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	อนุกรรมการ
8. ดร.สุนทร แสงเพ็ชร	อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	อนุกรรมการ
9. ดร.รัชพรธณ หนูเนียม	อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	อนุกรรมการ
10. ดร.สุเทพ ทองแพ	อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	อนุกรรมการ
11. ดร.เพชรรัตน์ จันทรมิ	อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	อนุกรรมการ
12. ดร.ชุตีวรรณ ภัทรานุรักษ์กุล	อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	อนุกรรมการ
13. ดร.ภูมิยศ พยัคฆวรรณ	อาจารย์ประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์	อนุกรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. ศาสตราจารย์ ดร.จงจิตร หิรัญลาภ	อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการพิจารณา ศึกษา และเสนอแนะด้านเชื้อเพลิงธรรมชาติ คณะกรรมการธิการ การพลังงานวุฒิสภา	อนุกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ตีบุญ เมธากุลชาติ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา จันทวงษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ	อนุกรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.กิริยา สังข์ทองวิเศษ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	อนุกรรมการ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ ศิลปานันทกุล	อาจารย์เกษียรราชการ	อนุกรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ คุ้มมะณี	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	อนุกรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรินทิพ สุกใส	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	อนุกรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โอฬาริก สุรินตะ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	อนุกรรมการ
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐกฤต ปานชลธิ	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม	อนุกรรมการ
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา อรุณจรัสธรรม	มหาวิทยาลัยมหิดล	อนุกรรมการ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐนินยา รัชชีสุริยะชัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	อนุกรรมการ
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทพ.อุดม ว่องไวทองดี	มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น	อนุกรรมการ
13. ดร.โสภกา แซ่เฮ้ง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์	อนุกรรมการ
14. ดร.ไชยยันต์ ทองสองยอด	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์	อนุกรรมการ
15. ดร.สุภาษา ศิริวงษ์เกียรติ	บริษัท ยูนิคเอ็นจิเนียริงแอนด์คอน สตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	อนุกรรมการ
16. ดร.สิทธิศักดิ์ แจ่มนาม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ	อนุกรรมการ

17. ดร.นุชนาฎ บัวศรี	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	อนุกรรมการ
18. ดร.ปิยะนันท์ พนาภานต์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	อนุกรรมการ
19. ดร.บุญธิดา ชุนงาม	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	อนุกรรมการ
20. ดร.สันติ พัฒนวิชัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	อนุกรรมการ
21. ดร.จิรพิพัฒน์ ธีรพงษ์ภัทร	เลขานุการวิชาการบูรณาการอุตสาหกรรมดิจิทัล	อนุกรรมการ
22. ดร.นุชนาพร พิจารณ์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	อนุกรรมการ
23. ดร.วิวัฒน์ จิ่งธนศิริกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ	อนุกรรมการ
24. ดร.ณัฐ ธีชยะพงษ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์	อนุกรรมการ

4.1.3 คณะอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาผลงาน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

1. ศาสตราจารย์ พล.ต.ทพ.รังษิต บุญคุ้ม	คณบดีคณะสาธารณสุข	ประธาน
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุลี ทองวิเชียร	อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์	รองประธาน
3. รองศาสตราจารย์ ทพ.ทองนารถ คำใจ	คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์	อนุกรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ เชาวยุทธ พรพิมลเทพ	อาจารย์ประจำคณะสาธารณสุขศาสตร์	อนุกรรมการ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทพ.ดร.ยสนันท์ จันทรวิน	อาจารย์ประจำคณะทันตแพทยศาสตร์	อนุกรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดีทรรศน์ รอบคอบ	อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์	อนุกรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำลอง ชูโต	อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์	อนุกรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดมศักดิ์ คงเมือง	อาจารย์ประจำคณะสาธารณสุขศาสตร์	อนุกรรมการ
9. ดร.สุวิมล จอดพิมาย	คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์	อนุกรรมการ
10. ดร.ประภิต หงส์แสนยาธรรม	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬา	อนุกรรมการ
11. ดร.ธวัชชัย กาญจนะทวีกุล	อาจารย์ประจำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬา	อนุกรรมการ
12. ดร.ครรชิต สุกุลแก้ว	อาจารย์ประจำคณะสาธารณสุขศาสตร์	อนุกรรมการ
13. ร้อยตำรวจโทหญิง ดร.เจือจันทร์ วัฒนะเจริญ	อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์	อนุกรรมการ
14. ดร.อาภากรณ เป็รัมย์	อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์	อนุกรรมการ
15. ดร.สุวิมล แสนเวียงจันทร์	อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์	อนุกรรมการ
16. ดร.สุตริภัก จิตต์หทัยรัตน์	อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์	อนุกรรมการ
17. ดร.ธิตยา มีชัย	อาจารย์ประจำคณะสาธารณสุขศาสตร์	อนุกรรมการ
18. ดร.อาทิตยา ญาติสมบูรณ์	อาจารย์ประจำคณะแพทยศาสตร์	อนุกรรมการ